

Fólkafloksmenn eru Edmundsamenn

Oddagrein

HVUSSU leingi ætla fólkaflokkurin sær at halda liv í Edmund Joensen, lögmanni, sum við at útseta samráðingarnar við danir til beint upp undir valið, hevur gjørt kanska størsta álvarsmál í Føroya søgu til sitt egna persónliga politiska mál? Sambandið hevur í hvussu er spælt við opnum kortum. Strategi hjá lögmanni og hansara ráðgeva, sum sigst vera fyrrverandi formaðurin í sambandsflokkinum, hevur alla tíðina verið at útseta samráðingarnar við danir sum longst, men tó ikki longur enn so, at hesar skuldu brúkast sum partur av valstríðnum. Altavgerandi fyri lögmann hevur verið at seta upp leikir fyr og eftir landsfundin í sínum egna flokki. Fyri loksins at enda við dømadagsdegnum, 30. apríl. Tá gongur fyrningarfrestin út, og tá er val. Tvær flugur í einum ætlaði lögmaður sær við at leggja valdagin júst henda dag. Ta søguna skulu vit lata liggja her. Hana kenna við til fulnar.

LÖGMADUR kundi fyr langari tíð havt skipað fyr orðaskifti í lögtinginum um bankamálið. Men honum líkt hevur hann hildið lágan ella ongan profil. Hann hevur roynt at leggja lok á og tuga málið burtur. Nú gevur hann tinguin skyldina, tí tað kundi biðið um orðaskiftið.

MEN hvar er fólkaflokkurin? Hví hevur hann latið sambandið stýrt hesum málinum? Nú sigur Bjarni Djurholm, at lögmaður lutvíst hevur oyðilagt málið við at skriva út val og forhála tað. Jamen, Bjarni Djurholm! Lögmaður er tin egni samstarvsfelgið, hann hava tú og hinir fólkafloksmenninir valt at stýra Føroyum. Tað er væl tí, at tit eru í landsstýri saman, ella hevur tykkara landsstýrisarbeiði bara seg seg um at fáa sum mest burtur úr til fólkaflokkin og sektina á Føroyar? Hví hava tit fólkafloksmenn ikki mutað ímóti tí, sum lögmaður hevur fyrítikið ella ikki fyrítikið sær í hesum máli? Hava tit sum samgongupartnari við tøg tykkara ikki nettup givið honum tykkara fulla stuðul?

SAMBANDSFLOKKURIN og fólkaflokkurin hava misbrúkt bankamálið nú uppundir eitt val. Hvør veit, um ikki hesir flokkar hava tutlað saman, áðrenn Edmund tók avgerðina um nýval? At hetta skuldi vera besti trumfurin hjá teimum at seta allar hinar flokkararnar í skák mál og javnaðarflokkin heilt út av spælinum!

EFTIR okkara tykki er einasta rætta avgerð nú at taka - eftir at sambandið við fólkafloksins tigandi góðkenning hevur forhálað bankamálið - at biða við samráðingum við danir til eftir valið. Tá er tað eitt heilt nýtt lögting, sum skal viðgera og eisini standa til svars fyr sínum gerðum. At skula avgreiða hetta stórmál nú, er einki minni enn hasardspæl, sum eisini eitt av teimum nýggju og ungu valevnunum vísti á í Sosialinum í vikuni. Har eru vit púasta samdir.

Sosialurin

Framsýning við fotomyndum

Í døgnum 3. apríl til 28. apríl hevur Olav Schneider framsýning við fotomyndum í Norðurlandahúsinum.

Myndirnar eru tiknar Úti við A í Kaldbak í tíðarskeiðnum 1996-98 og eru ein lýsing av monnum, sum fáast við seyð.

Hetta er ikki ein síðsøgulig útgreining av einari vinnugrein í Føroyum, men ein poetisk lýsing av menniskjum í samspæli við náttúru og djór í tilverunna afturvendandi ringrás.

»Ætlanin var at taka allan kringin við – fólk, fenað, umhvørvi. Hugin arbeidir, skilur burturúr, leggur aftrat aftur og skilur burturúr aftur.

Líðandi sæst eitt mynstur at tóna fram, og evnisvalið minskar niður í eitt einasta.

Vit lata hendan gluggan upp á víðan vegg: Bøndir, sum fáast við seyð. Náttúran, sum fœðir seyðin. Seyðurin, sum fœðir okkum.

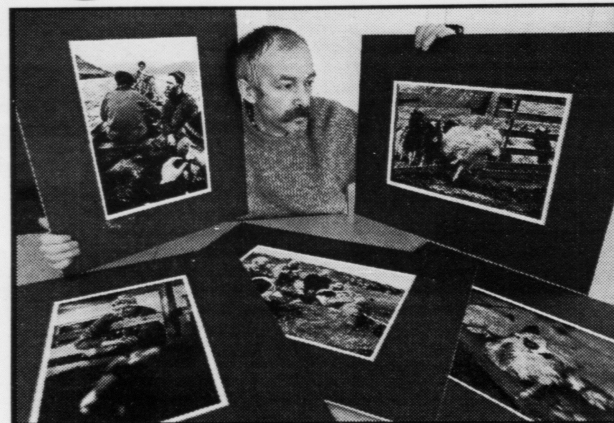
Føðing lív og deyði. Stríðið fyr í yvirliva.

Gerandisdagurin um

várið: Ljósir, lýggjur, arbeiðssamur. Gerandisdagur á vetri: Myrkur, kaldur, illveðursligur.

Ættarlið eftir ættarlið. Rútman hin sama. Hin sama á hvørjum ári. Men kortini er lótan nýggj hvørja ferð. Er livið nýtt hvørja løtu.»

Framsýningin er sprottin úr einari fotografiskari verkætlan, sum Olav Schneider

Petur Prent í Smiðjuni

Í dag klokkan 15 letur Petur Prent Mikkelsen upp málning-aframsýning í Smiðjuni í Litlúvík. Á framsýningini eru 26 málningar. Petur, sum tvær reisir áður hevur havt framsýning, leggur seg serstakliga eftir at mála náttúruna. Ljós-spælið er eyðkent hjá honum, og er brim ein afturvendandi táttur í málningunum.

Framsýningin er opin til 7. apríl frá klokkan 15 til 19.

Viðmerking

Einaferð var tað ein kollfirðingur...

Einaferð vóru tað 900 kollfirðingar, sum vóru bygdamenn... Kollfirðingar hava verið kollfirðingar næstan síðani landnámið, deiligr-órakaðir eins og rakaðir og ikki at tala um kvinnurnar - bæði ter vonu og tekkiligu eins og tær hyldlugu, klønu og smidlugu. Nú skal henda fjøld gerast havnarfólk. Hvat verður burtur úr slikar ást? Leivur verður aldri kollfirðingur, men vit á bygd hava illgruna av, at kollfirðingarnir gerast havnamenn. Hvussu teir

koma at síggja út í komandi tíðum, er ilt at siga. Tað má verða okkurt galið við kollfirðingum, hóast tað ikki er so galið í Kollafirði. Tey somu flegur (gen) sum vóru í Martinusar kroppi, sveima ymsastaðni millum Kjalnes og Mannafelds, og fara tey til Havnar, reisir Martinus gamli aftur av grøv. Tað verður ikki við mýk-indum hann fer at reika um ímillum Hoydalsá og Sandá, sum ein vampyrur kemur hesin áður so ediligi kollfirðingur og setur sínar

vampyrtenn í tað soltna havnarkjotið, skammlostar tað til ræðslu og áminning um, at ein kollfirðingur er ein kollfirðingur og ikki ein havnarkollfirðingur. Læt hann fáa frið!

Nú skal alt vera stórt. Risabingo, stór konsert, langur leygardagur, størsta tiltak nakrantíð, stór kórstevna, stór ítróttarstevna... og nú: Stórkommunan - Havnin! Alt skal verða stórt í hesum pinkulítla risalandi... og so skulu vit øll liva av hýsumurtinum... eisini havnarkollfirðingur-in. Onkuntíð var tað so, at tað sum var lítið, kundi gerast stórt. Kollfirðingarnir hava altíð átt eitt heiðurspláss í bygdahjörtunum, hóast teir vóru fáir, hevur tað verið høgt til lofta og vítt til veggja hjá teimum í okkara hjörtum. Nú tømist her, og einki eiga vit at seta ístaðin. Tað var ein tíð, hvar loyniorðið í politikki var: Bygdamenning. Hvar bleiv hetta herrópið av? Nú missa vit Kollafjörð og kollfirð-

ingar, sum verða etnir upp av the Big brother... o, hvíket mørke! Stórt skal tað verða, tað er tann nýggja menningin! - »Eg moyni tað!« Ja, einaferð var tað ein kollfirðingur...

Vit á bygd harmast hesar gongd, annars takka vit kollfirðingunum, fyr ta tíð teir hava verið kollfirðing-ar!

Heilsan
Frits Johannesen,
Fuglafjörður